

viji. Med te župnije spadajo: Kaplja, deli Sv. Duha na Otsremi vrhu, Apače in del Cmurka. — V Radvanju pri Mariboru je izbruhnil v nedeljo zjutraj požar pri gostilničarju Slaverju. Iz Maribora je prihitela na pomoč požarna bramba, ki je pa po trudopolnem delu rešila samo hišo, požar pa je iz dosedaj nepojasnjenega vzroka upepelil gospodarsko poslopje. — V ponedeljek se je vršila pred mariborskim okrožnim sodiščem razprava proti onim orjuncem, ki so ne 22. aprila t. l. težko poškodovali na ulici pri belci dnevu urednika Goleca. Na zatožni klopi sta sedela predsednik mariborske Orjune in glavni urednik dr. Kukovčevega glasila «Tabor». Jaka Rehar in kolovodja orjunske pretepačev ter upravnik «Tabora» Reja. Oba sta seveda po orjunske strahopetno tajila svoje divjaško-pretepaško dejanje, a jima ni nič pomagalo, ker so pričetočivci potrdili težke udarce. Sodišče je prisodilo orjuncu Reji 3 mesece ječe in 3800 dinarjev denarne odškodnine, «dičnemu» predsedniku Orjune Reharju pa 14 dni zapore in 400 dinarjev odškodnine. — Mariborska sodnija ima v zadnjem času dokaj opravlja z Orjuno radi zločinov, ki jih je zagrešila, še predno je bilo ukinjeno iz Beograda njeno delovanje na zunaj po Mariboru. Kmalu pridejo pod meč pravice tudi oni orjunci, ki so razbili Cirilovo tiskarno in bodo prejeli pošteno kazensko nagrado. — Trgatev je po mariborski vinorodni okolici v polnem teku in to osobito radi nenadno mrzlega vremena, ki se je začelo v tork zjutraj. — Pohorski flosarji pridno spravljajo les na splavih mimo Maribora proti jugu.

60 letnica reda šolskih sester v Mariboru. 15. oktobra je praznoval red šolskih sester 60 letnico svojega obstoja, odkar deluje v prosih cerkve in naroda na verskem in vzgojnem polju. Pred 60. leti je začel čisto skromno s tem, da so prišle tri sestre v dekliško zavetišče v Samostanski ulici in tam podučevale revne deklice v ročnih delih. Iz teh skromnih početkov se je po milosti božji in z neumornimi žrtvami šolskih sester razvil red, ki danes ne obsega samo več naše ožje domovine, temveč tudi Afriko in Ameriko. S svojim nesebičnim delom so se sestre čudovito omilile slovenskemu narodu. Priča za to nam je dejstvo, da je vsako leto v Mariboru preobledenih 20–30 kandidatkinj, ki se posvetijo Bogu v tem redu. Slovenske mladenke, ki čutijo poklic za redovnico, rade gredo k šolskim sestram v Maribor. Da so sestre slovenskemu narodu drage in ljube, je dokaz tudi dejstvo, da jim izroča vsako leto na stotine in tisoče najdražjega, kar ima, svoje otroke. Zato jim želimo ob 60 letnici blagoslova božjega in še večjega razmaha.

Pucelj, «Kmetijski list» in — resnica. Pucelj v «Kmetijskem listu» poroča o delovanju narodne skupščine čisto v smislu «Jutra» in se prav malo zveni za resnico. Da ljudstvo spozna delo tega za kmetijski blagor vnetega poslanca, treba pribiti, da je skoraj pri vseh važnih glasovanjih — manjkal. Radi zvišanja davkov za 511 milijonov dinarjev «Kmetijski list» rolni; ko pa je lani cela vlada, v kateri je sedel i Pucelj, zahtevala zvišanje za 650 milijonov dinarjev, je molčal «Kmetijski list» in Pucelj. «Kmetijski list» ne pove, da je to veliko zvišanje posledica slabega gospodarstva vlade, v kateri je sedel g. Pucelj; zapravilo se je notranje posojilo, zapravilo ameriškansko posojilo, a o kočevski železnici in o železnici St. Janž-Sevnica ni ne duha ne slova. Kje so ti uspehi samostojnežev, s katerimi se je tako bahal «Kmetijski list»? Ta baharija je stala našo državo nad 10.000 milijonov kron, za ameriškansko posojilo so glasovali z navdušenjem samostojni poslanci, slovenski kmet ni dobil nobene železnice, pač pa povišanje davkov, da se more odplačevati ta ameriškanski dolg. Druga baharija samostojnežev, osobito Pucelj in Stiblerja, je bila, da bodeta rešila posojilnice, ki so bile članice Verbanda v Gradcu. Še lansko leto meseca avgusta sta v Celju zatrjevala, da bo zadeva v dveh mesecih rešena. Rešena se ni do danes, akoravno se gre tu večinoma za liberalne posojilnice. Priporočamo «Kmet. listu» in Pucelju, da o tem vprašanju kaj spregovori, saj so mnogi samostojneži, prejšnji štajerci, zakrivil pri pristopu teh posojilnic k Verbandu v Gradcu.

Wranglovci uganjajo divjaško komedije. Iz St. Ilje v Slov. gor. se nam poroča: Kakih 30 ruskih Wranglovcev je prispelo v soboto dne 13. t. m. v St. Ilj. Slavili so obletnico nekega ruskega polka. Družba je obiskala skoro vse gostilne in pijačevala na vse pretege. Vpili so in divjali, da se je vse zgrazalo. Največje orgije so pa uganjali v gostilni Sfiligoj (Zelzer). Gospodarju, ki jih je opetovano opozarjal na policijski red, so grozili. Ob policijski uri se niso hoteli zganiti nikamor. Kričali so, da za njih policijska ura ne velja. Od časa do časa so zagnali tako hransko vpitje, da so v sosesčini bili mnenja: Pri Sfiligoi je izbruhnila revolucija. Gospod Sfiligoj je po polnoči zopet resno zahteval, da se morajo Wranglovci odstraniti. A zopet groznje. Komaj je gospodar utekel pred divjaki. Še le zjutraj, ko so verniki prihajali v cerkev, se je čedna družba odpravljala. A kakšni so bili sledovi Wranglovcev? Novoposlikana soba vsa umazana z č. blatom, gostilničarska soba izpremenjena v stranišče. In še pred hišo na trgu so počenjali divjaki nečloveške stvari. Ljudstvo se zgrazalo nad takimi barbari. In slavnja centralistična vlada z našim denarjem plačuje pijane divjake! Če bi naši domači kmeti fanti učinili vsaj deseti del teh divjaštev, bi jih drugi dan orožniki za verigo pripete gnali v Maribor. A Wranglovci smejo počenjati, kar hočete.

Poroka v Zafostu pri Slov. Bistrici. Dne 7. oktobra t. l. se je poročila gđ. Marija Vorša, posestnikova hči na Devini št. 2, z g. Josipom Blažič, zidarjem v Zafostu. Ob tej priliki se je med svati nabralo za novoustanovljeno gasilno društvo v Smartnem na Pohorju 40 dinarjev. Denar je prevzel načelnik društva g. Leopold Vorša. Darovali so: gospa Vorša 10 D., g. Špes St.

10 D., g. Blažič Simon 20 D., g. Blažič Josip 10 D. in gđ. Blažič Antonija 10 D. G. Martin Obersnc, posestnik in gostilničar na Devini, je svate pogostil z dobro južino, zakar najlepša hvala! Novoporočencema pa obilo sreče!

Poslanec Jakob Vrečko je dne 9. t. m. izročil predsedniku narodne skupščine g. Ljubi Jovanoviču protestno resolucijo županske zveze za rogaški okraj proti uvedbi kuluka in neznosnih novih taks. Zaprošil je poslansko zbornico, da v smislu protesta kuluk ne uvede in takse ublaži. Županske zveze ostalih okrajev Slovenije, posnemajte delavne župane rogaškega okraja!

Slovesnost blagoslovitve novih zvonov. (Dopis iz Sel pri Ptuj.) Ob vznožju Haloz, v fari Sv. Vida pri Ptuj, stoji v mali, prijazni vasi Sela podružnica Sv. Družine. Tudi tukaj sem je segla brezobzirnost svetovne vojne in nam odvzela dva zvonova. Samo eden je ostal, ki je kot osamljen le tužno in žalostno pel in klical vernike k sv. opravilom. Pa glej! Kar so zamogli drugod, so storili tudi pri nas. Cerkvica je dobila v nedeljo, dne 7. t. m., dva nova zvonova, lita v splošno znani livarni inž. Bühl v Mariboru. Bil je to dan velikega veselja. Dan poprej in tega dne na vse zgodaj zjutraj so oznanjevali topiči vesel dogodek. Že tedne poprej so bile na delu marljive roke deklet in mladeničev, ki so skrbela za dekoracijo tega pomenljivega dneva. Ob pol 10. uri je imel vč. g. župnik p. Pius pridigo o zvonovih ter potem slovesno sv. mašo. Ob pol 1. ure popoldne pa so se zbrali pred cerkvijo mladeniči z narodnimi traki in jakih konjih ter veliko število belih deklet. Ti so v spremstvu godbe ter med pokanjem topičev šli na Hajdin, kjer jih je pri g. Janezu Ogrizek čakal voz z zvonovoma, kar najsijajnejši okrašen. V spremstvu neštete množice se je potem vračal sprevod nazaj k svojemu cilju. Skozi dva, s primernimi napisi in v narodnih barvah izdelana slavoloka, na visokih in kaj lepo okrašenih hojkah, se je premikal sprevod do portala cerkve, koder so med sviranjem godbe potegnili zvonova v zvonik. Ne dolgo in že so zapeli trije zvonovi zahvalno pesem za njih ustvarjenje in ginjeno je bilo marsikatero srce. V cerkvi pa so se vršile tačas na prav slovesen način večernice, ki so končale s «Te Deum laudamus». Omeniti še moramo in izreči zahvalo vsem, ki so omogočili to veselje in so pripomogli, da je ta dan res tako veličastno in sijajno izpadel. To so Franc Muzek, kmet na Selih, ki je s par možmi z res požrtvovalnostjo in vneto pobiral zneske in mnogo pripomogel k tej slovesnosti; nadalje pred. gg. župniku Alfonsu iz Ptuja, župniku Piusu in g. kaplanu od Sv. Vida, potem našim pevcem, dekletom in mladeničem in vsem onim, ki so žrtvovali večje in manjše zneske. — Iz line zvonite, Marjijo častite, ko jutranja zarja z neba zažari. Opoldne zvonite, zvečer zadonite, ko utrujen popotnik počitka želi!

Martinišče v Prekmurju. V Prekmurju se je osnoval poseben odbor za «Martinišče», v katerem bi se vzgajali prekmurški dijaki. Dne 7. t. m. je imel odbor svojo prvo sejo v Bogojini. Sejo je vodil predsednik vč. g. Baša Ivan, župnik v Bogojini. Navzoči so bili razen zastopnikov domače fare še zastopniki sobočke, belinske, martjanske in črenšovske župnije. Predsednik je razložil pomen in potrebo Martinišča. Razvila se je debata, katera je trpela dve dobri uri. Določilo se je, da se pobira po vseh župnijah. G. predsednik določi glavne nabiratelje, kateri si poiščejo svoje pomočnike. Tudi mi Stajerci se moramo zanimati za ta zavod prekmurških Slovencev!

Zanimivost iz Salove pri Središču. V tukajšnji občini se je pojavil divji merjasec, kateri je napravil posestnikom mnogo škode. Lastnik lova, ormoški graščak, reče, da ta zver ne spada k divjačini, zato tudi ne škodo poravnati, pa kako bode, ker tudi občini ne more lova plačati, katerega bi moral že dne 1. julija t. l. G. graščak si menda misli, naj občinarji plačajo za njim lov, zato ker mu redijo zverjad, katere tudi ne strelja, ampak samo mačke, ki miši lovijo. — Po naši občini se je razširila po detelji močna grinta, pa bi prosili kakega strokovnjaka, da bi nam po «Slov. Gospodarju» razložil, kako to bolezen zatreti.

Tajništvo SLS v Celju, hotel «Beli vola», posluje vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne. Da je našim somišljenikom pojasnila v najrazličnejših zadevah: davčnih, zapuščinskih, pravnih, vojaških, obrtnih, trgovskih, pokojninskih, zavarovalninskih, občinskih, organizacijskih in drugih. Posreduje pri oblastvih. Pomaga deatli prošnje n. pr. za vojaški dopust in odpust, za skrajšanje vojaškega službenega roka, za oblastvene koncesije, za potne liste itd.; pomaga izdelovati dohodninske napovedi in prizive zoper odmero dohodninskega davka itd. Pojasnila in posredovanja so seveda brezplačna. Somišljeniki SLS! Radi prihajajte v tajništvo SLS v Celju, ako si v kaki zadevi ne znate pomagati!

Tudi tajništvo SLS v Kozjem, ki je ustanovljeno za sodne okraje: Kozje, Šmarje, Rogatec, Brežice in Sevnica, daje pojasnila našim somišljenikom, posreduje zanje, jim pomaga delati prošnje itd., prav kakor tajništvo v Celju in v Mariboru.

Protest proti ukinjenju krajin in okrajnih šolskih svetov, kakor to namerava novi šolski zakon, je sklenil občinski odbor Marjagradec v svoji seji dne 14. t. m. ter svoj protest poslal v Beograd.

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Miklavžu nad Laškem. Na god farnega patrona sv. Miklavža leta 1916 nam je avstrijska vojna uprava vzela čez 8 meterskih stotov težak zvon, katerega glas se je vsled zemljepisne lege (tukajšnje župnijske cerkve slišal malone po vseh župnijah obširne laške dekanije, Zelja po novem zvonu se nam je hvala Bogu sedaj uresničila. Ze lansko leto meseca marca smo zvon naročili pri zvonarni inž. Bühl v Mariboru. Vlit je bil v začetku meseca septem-

bra. Dne 11. septembra je bil v Mariboru po mil. g. stolnem proštu M. Mateku blagoslovljen. Dne 17. sept. se je zvon pripeljal na postajo Rimske Toplice, od koder smo ga dne 24. septembra pripeljali k cerkvi sv. Miklavža in v nedeljo, dne 7. oktobra smo ga dvignili med pokanjem topičev in sviranjem priznanja vredne orlovske godbe iz Radeč pri Zidanem mostu v zvonik. Ko pa je bil zvon dvignjen v zvonik se je vršila slovesna služba božja. Pridigoval je pred. g. dekan dr. Fr. Krulje. Med sv. mašo pa je že zapel novi zvon v družbi še ostalega starega. Zvon tehtal 757 kg in le želimo, da bi na našem hribu ob bistri Savinji dolgo pel slavo Bogu, nam pa bil, kakor se je glasil eden napisov na slavoloku «Pozdravljen prijatelj v radosti, Tolažnik v bridkosti, pozdravljen!» Zvonovi pa naj še kmalu dobijo tretjega tovariša. Iz zgodovine starih prejšnjih zvonov, od katerih se še nahaja tudi srednji, je omeniti da so bili vlti leta 1858, ko je bil tukaj za župnika pesnik Dragon Ripšl, ki je umrl na Vidmu ob Savi.

Pri Sv. Uršuli, podružnici v Dramljah, bo na nedeljo sv. Uršule, to je dne 21. oktobra, sv. opravilo ob 7. in pol 11. uri.

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Joštu na Kozjaku se vrši v nedeljo, dne 21. t. m. ob pol 11. uri popoldne. Slovesnost izvrši pred. g. dekan iz Škal Rotner. Prijatelji in dobrotniki zvonov, pridite poslušat!

V Kozjanskem okraju je hotelo zopet par že poznanih agitatorjev obuditi k življenju Samostojno kmet. stranko, pa ni uspeha, akoravno se poslužujejo zoper SLS najogabnejših laži. Mi kmetje pa vemo, da naši poslanci vodijo v parlamentu boj za revizijo (popravo) tiste centralistične ustave, katero so nam skuhal samostojneži. In tudi vemo, da, dokler naši poslanci tega boja ne izvojujejo, se v Sloveniji ne bo izpremenilo na boljše. Samostojneži pravijo, da so nasprotniki demokratov. Ne bodite smešni! Saj «Jutro» od 27. m. m. samo poroča, da je bil dr. Žerjav, voditelj kapitalistične demokratske stranke, tisti, ki je Samostojno kmetijsko stranko ustanovil.

NAŠE PRIREDITVE.

Prireditve bralnega društva v Ptuj. Po mnogo letih bode naše izobraževalno društvo v nedeljo, dne 21. oktobra popoldne v mestnem gledališču zopet uprizorili priljubljeno narodno igró «Domen» na kar posebno opozarjamo naše okoliške prijatelje, ki so vsikdar pokazali mnogo smisla za naše prireditve. Zadnje predstave so pokazale, da so naši igralci v tej umetnosti že precej napredovali in zadovoljili gledalce. Ker je tokrat režija v dobrih rokah in vloge vestno razdeljene, je pričakovati prav dobrega uspeha. Igra se ne bo ponavljala, za to naj nikdo ne zamudi. Vsi vabljeni.

Kat. prosvetno društvo v Gornjemgradu priredi v nedeljo, dne 1. t. m. ob 3. uri popoldne v knezoškofijski dvorani gledališko predstavo «Cevljari — Baron». Vabi odbor.

Gospodarstvo.

FINANCARJI LUKNAJO KOTLE.

Nekateri se jezijo, drugi kolnejo in zmerjajo, ko jim financarji luknajo kotlje, naši pristaši iz St. Petra pri Mariboru pa so napravili edini pametno. Obrnili so se do tajništva SLS v Mariboru z vprašanjem, kaj storiti. In izvedeli so v tajništvu, da se da temu pomagati tako: Prizadeti posestnik kotlja naj napravi na okrajno finančno ravnateljstvo

prošnjo,

ki se naj glasi približno tako:

«Miha Kokol, posestnik v Metavi, občina St. Peter pri Mariboru prosi za oprostitev zapečatenja žgalnega kotlja, ker istega rabi za pripravljanje piče za svinje, za pranje perila, za izkuhanje sodov itd.

St. Peter pri Mariboru, dne 15. oktobra 1923.

Miha Kokol.»

Prošnja je koleka prosta.

V pojasnilo: Ze stari avstrijski zakon je določal tako preluknanje kotlja, ki se pa na Štajerskem ni izvajalo, ampak se je samo kapa zapečatila.

Trošarinski predpis, ki je sedaj pri nas v veljavi, je to avstrijsko določbo prevzel ter še k temu dodal, da morajo finančne oblasti predpis tudi izvrševati. Trošarinski predpis pa dovoljuje, da more okrajno finančno ravnateljstvo posameznike na njih prošnje od zapečatenja žgalnega kotlja oprostiti.

Tajništvo Slovenske ljudske stranke v Mariboru.

VINSKI SODI.

Slaba posoda je največkrat vzrok, da se nam vino pokvari. Kaj nam pomaga, če pridelamo tudi najboljši mošt od izbranih trtnih sort, pa ga vlijemo v slabo posodo, kjer nam postane kot vino manj vreden ali celo neužit. Ker je torej vinska posoda tolike važnosti, je potrebno, da ji posvetimo največjo skrb in negovanje.

V najstarejših časih so hranjevali vino v živalskih mehurjih in drugih priprostitih posodah, ker umnega kletarstva niso poznali. V takšnih posodah se je moglo ohraniti vino le za kratko dobo. Razvoj napredka na vseh poljih pa nas je prisilil, da smo tudi v tem oziru napredovali. V kletarstvu napredujemo z uspehom le tedaj, ako znamo ceniti vrednost dobre vinske posode.

Dandanes izdelujemo večje ali manjše hrastove in druge lesene in cementne sode za vino. Najboljši so sode iz doba (posebne vrste hrasta), najslabši pa iz kostanja. Za sode dobro uporaben les je tudi slivov in črešnjev, ki pa pride le za manjše sode v poštev. Za daljše hranjevanje vina so pripravni samo leseni sodi,

ker vino v njih najboljše zori. Skozi majhne luknjice v lesu dohaja namreč do vina toliko zraka, kolikor je za zorenje potrebno. Če hočemo, da nam vino hitro zori, ga držimo v manjših sodih s tankimi stenkami, ki imajo razmeroma večjo hektolitersko površino ter omogočajo s tem pristop zraka v večji meri. Leseni sodi nam služijo tudi za pošiljanje vina.

Cementni sodi se rabijo samo za shranjevanje vina za krajši čas. Prav dobro služijo za mešanje vin; zategadelj jih najdemo v večjih vinskih trgovinah ali pa tudi tam, kjer je treba držati večje količine slabjšega vina na sorazmerno majhnem prostoru. Cementni sodi morajo biti na znotraj prevlečeni s steklenimi ploščicami, da ne pride vino s cementnim apnom v dotiko, ki bi mu škodovalo. Skozi cement ne more dohajati do vina zrak, kar ima posledico, da vino ne postane staro, vinski mošt pa obdrži svoj slahek okus. V krajih, kjer se je batl potrosos, je zidanje cementnih sodov opustiti, ker bi dobili špranje in postali nerabni.

Vinske sode konzerviramo najboljše s tem, da jih držimo napolnjene z vinom. Če smo pa primorani imeti sode dalje časa izpraznjene, jih je treba zažveplati. — Zveplena sokislina je sredstvo, ki varuje les pred gnilobo in plesnobo. Ko smo sodo iztočili, ga je izprati in postaviti na pilko, da se ocedi in osuši. Nato ga zažveplamo, kar se zgodi z zveplom na platno, papirju ali na azbestu. Najboljše zveplo je azbestno zveplo, ki pri gorjenju ne oddaja na dnu sode in vsled tega tudi ne pride z vinom v dotiko. Na polovnjak (sod 3 bi prostornine) vzamemo pol treščice na platno, ali treščico na azbest. Zvepljanje ponavljamo vsakih 4–6 tednov. S časom se nabere v sodu preveč zveplene kisline, ki jo je treba odstraniti iz sode. Zveplena kislina razjeda les in pride pri povsemnem čiščenju sodev pozneje v vino. Takšno vino je zdravju škodljivo in tudi po vinskem zakonu prepovedano spravljati ga v konzum. Sode, ki so bili čez pol leta prazni in v tem času zveplani, moramo zategadelj napolniti za 2–3 dni z mrzlo vodo, ki zveplano kislino iz lesa izluži. Na to jih je izpariti z vrelo vodo in naposled izplakniti s studenčnico, predno jih nalijemo z moštom ali vinom.

Cementni sodi se po izpraznjenju osuše, obrišejo z alkoholom in puste odprte. Pozneje se na podložku zažge v njih zveplo.

Če se je v sodih tekom časa nabralo mnogo zvepla, ga moramo pred napolnjenjem izrgati da ne pride z vinom v dotiko. Zveplo utedne povzročiti v vinu duh po gnilih jajcih ali takojmenovani buker.

Konzerviranje sodov na zunanji strani obstoji v tem, da polne, kakor tudi prazne sode vsakih 6 tednov, to je ob času zveplanja ali dolivanja obrišemo in okrtamo do čistega lesa. Železne obroče in zapahne na vratih pa obvarujemo proti rji ako jih namažemo z firnisom ali črno barvo.

Novi sodi niso kar za vino uporabni. V njih bi vino dobilo okus in duh po lesu, izvleklo bi iz lesa tanin ali čreslovino in bi vsled tega počrnelo. Zategadelj je nove sode pred uporabo za vino bolj temeljito pripraviti. Za to služi para, vroča voda (izparjenje), ali pa tudi samo mrzla voda (izluženje).

Izparjenje se vrši najlažje s pomočjo parilnika, ki dovaja paro v sod polagoma in pod zračnim pritiskom polovične atmosfere. To vršimo tako dolgo, da postane sod od zunaj tople in teče iz njega skozi pilko čista tekočina. Sod položimo na podstavek s pilko navzdol obrnjen. Para se spušta v sod od spodaj skozi pilko, ter je pustiti nekoliko prostora za odtekanje vode, da se sod ne razpoči. Pri izparjenju napolnimo sod z mrzlo vodo, ki naj ostane 4 dni v njem. To ponavljamo tako dolgo, da ostane voda glede duha, barve in okusa popolnoma nespremenjena.

Ako nimamo parilnika se poslužimo izkuhanja ali izluženja z vrelo vodo. Za polovnjak potrebujemo 15 do 20 l vrele vode, v kateri smo poprej razstopili 2 odstot. sode. Sod izparimo na to s turanjem kake pol ure, da pride vsa notranjost sode z vodo v dotiko. Potem postavimo sod na eno in drugo stran dna, da postanejo doge tople. Med turanjem pilko večkrat odpremo, da izluhi preobila para. Vodo odtočimo, ko je še topla. Izparjenje ponovimo, ako je bila zapara nečista. Nazadnje napolnimo sod z mrzlo vodo, ki naj ostane v njem kake 3–4 dni. Mrzla voda izluži ves preostali duh in okus po hrastovem lesu.

Nove sode pa lahko izlužimo tudi z mrzlo vodo. To se godi največ pri velikih sodih, katerih ne moremo izpirati s turanjem. Sod napolnimo z vodo, v kateri smo razstopili 2 odstot. sode in pustimo en teden stati. To delo ponovimo, dokler ne ostane voda neizpremenjena.

Sod od črnine pripravimo za belo vino na sledeči način: na 100 l vsebine zavremo 10 l vode, kateri smo pridejali četrt litra solne kisline. S to tekočino izparimo sod četrt ure, katero delo se po potrebi ponavlja. Potem še izparimo sod z vrelo vodo, kateri smo pridejali dva odstot. sode in ta posel ravno tako ponovimo. Nazadnje napolnimo sod z mrzlo vodo, ki naj ostane v njem 4 dni.

Popravljen sode, pri katerih smo izmenjali eno ali več starih, poškodovanih dog z novimi, pripravimo za vino kakor nove sode.

Tako pripravljene sode je uporabljati najprej za kipeenje mošta. Za vino so uporabni še le tedaj, ko smo jih povrh tega izparili z zdravimi vinskimi drožami ali ovinili.

V največ slučajih so pokvarjeni sodi plesnivi. — Plesniv sod diši značilno po plesni in goreča luč v njem ugasne. Ako je sod tudi malo plesniv, ga moramo odpreti in sprednje dno izvzeti. Nato ga s krtačo otaremo in posušimo. Če opazimo v lesu mehurčke (vzbuhtelost), jih moramo izrezati. Pod njimi se nahaja tudi plesen, ki bi sicer ostala v sodu. Ko je sod posušen, za-

domestimo dno ter ga izparimo z vrelo vodo, kakor nove sode. Če naj takšen sod rabimo za vino, ga je skuhati z vrelimi drožami, ovinili. Ako pa je plesen prevlekla že vsa notranjost sode v obliki zelenkaste plasti, pod katero se pokaže grde, umazane pege, je znamenje, da se je plesen zajedla v les. Takšen sod za hranjenje vina ni več uporaben, ampak se ga naj rabi za namakanje galice ali kaj drugega.

Sod od pokvarjenega vina je za vino samo še takrat uporaben, ako se vinska bolezen v njem ni preveč razvila (cik, zavrelka, okus po mlečni kislini). Takšen sod izparimo, zakuhamo s sodo, izlužimo in ovinimo kot nove sode.

Tudi sodi od špirta in piva se dajo uporabiti za vino. Sodi od špirta so znotraj prevlečeni z odstopnim steklom ali kilejem. V prvem slučaju napolnimo sod z mrzlo vodo, kateri dodamo na 100 litrov 100 kub. cm (10–00) zveplene kisline. Čez nekaj dni izpraznimo sod in ga izperimo. Ako pa je v sodu kilej, se ga izpari ali izluži z vrelo vodo in potem izpere. Nevarno je sod od špirta razsvetljevali, ker utedne nastati eksplozija. Vse na novo pripravljene sode je uporabljati prvi čas le za vrenje mošta ali za pretakanje vina.

Ako bomo z našimi vinskimi sodi pravilno ravnali, si bomo prihranili marsikatero nepriliko. Imeli bomo nepokvarjeno vino in uživali med vinskimi kupci dober glas. In to je predpogoj za uspešno vinarstvo.

Vekoslav Stampar, kletar, Ptuj.

Sromlje pri Brežicah. Trgatev je večinoma končana. Količina je povprečno dosegla nekaj nad polovico lanskega pridelka, kakovost pa skoro dosegla lanske letnik, tu in tam ga celo nadkriljuje, kajti 11., 12. in 13. oktobra so bili zelo vroči dnevi. Tudi cena mošta je višja od lanske in se giblje med 20–25 K. Letnika 1922 je le še nekaj malenkosti.

PETELIN ALI KOKOT — ALI NE!

Vsaka gospodinja se več ali manj bavi s kurjerejo iz koristi, kojo jej nudi kuremina, a tudi radi tega, ker jo to veseli. Gotovo število kur si ona goji leto za letom na svojem dvorišču. Ako bi se to število zmanjšalo, ne čutila bi se čisto srečno. Je že enkrat tako, da so naše gospodinjice tako navezane na kure, da ne morejo biti zlahka brez njih. Četudi je bajtica še tako preprosta, kur ne smemo pogrešati.

Drugače je s kokotom ali petelinom. Ta na marsikaterem dvorišču ne najde prostora. Bodisi, da se tam kurjereja ne goji v toliki meri, bodisi, da se radi pomankanja živeža redi mesto petelina ena kura več. Da se za par kur ne izplača rediti petelina, vemo vsi le predobro. Redkokdaj si marsikatera gospodinja v vasi, čeravno poseda več kur, radi tega ne redi kokota, ker se zanaša, da pride na obisk petelin iz soseske. A preniško upoštevati kokota, bi ne bilo prav, godila bi se mu krivica, on je na dvorišču na mestu, kjer se suče več kurjih grebenov.

So povrh plodjive še drugi vzroki, da se naj goji petelina.

Po svojem naravnem nagonu oskrbuje razen plodenja še druge posle, katere je treba ceniti in upoštevati. Kjer imajo kure prost izhod, zapuščajo domače dvorišče, jih vedno vzdružuje krog sebe, kakor eno družino. Prideta dve kuri navzkriž ter se začeta prepirati in se s kljuni kljuvati, s svojim opominjevalnim krikom napravi mir in če ne drugače, poseže sam vmes s svojim kljunom ter napravi konec boju v svoji družini.

Ako v takih slučajih vsikdar razsodi pravično, ni bolj prizanesljiv do ene kot do druge svojih ljubljank ter postopa pristransko, se sicer ne more ugotoviti, a dosegel je mirno družabno življenje med svojimi. S svojo čuječnostjo svari in obrani vse svoje pred marsikaterimi nevarnostmi, ki predvsem prete od roparskih ptičev, da zamore vsaka pravočasno zbežati v varno zavetje.

Dalje uči izkušnja, da posebno mlade kure začno poprej nesti jajca, če jih ostrži petelin. Vsak mora pa tudi priznati, da dobiš ves drugi vtis na kmetskem dvorišču, če krdelec izbranih kur vodi in jim zapoveduje lepo ognjen petelin, kakor če kure hodijo raztreseno po dvorišču kot bi bile zgubljene.

Dvorišča vsake, le kolikaj boljše kmetske hiše si skoraj ne moremo misliti brez kurjega gospodarja, ki s svojo odlično postavo, po grlu z visečimi peresi in s svetlo, spraslim repom ponosno koraka po dvoru. Doživljajo se pa tudi lahko neprijetno škodljive posledice, ako se radi varčnosti s perutninskim živežem ne trpi petelina, ako je več kur pri hiši. Kure si bodo kje drugod, na sosedovem dvorišču iskale priložnosti, ustreči svojemu naravnemu nagonu.

Koliko neprijetnosti pa se lahko povzroči, če jih vodi petelin iz soseske na tujo zemljo. Nešteto krat pride do resnega sovraštva ter celo terjatve odškodnine in povrh se še živali izgubijo. Jajčna košarica pa se tudi ne bo bolj polnila, ako si ne drži gospodinja kokota, ker kure se navadijo hoditi na tuje dvorišče in bodo sčasoma tudi nesle na tujem gnezdu.

Kjer je torej na dvorišču več kur, tam naj ima svoj prostorček tudi kokot. (Prihodnjič več — kurjerejec iz samostana).

Ogled plemenske živine v St. Juriju ob južni žel. Ni kmalu kraja, ki bi bil tako blagoslovljen z rodovitnimi in sočnimi travniki, kakor je St. Jurij ob južni žel. Naravno tedaj, da se redi tukaj prav mnogo in z zadovoljenjem budi povedano krasne živine. Kmetijska šola tukaj, potem za dobro stvar vneti strokovnjaki, kot kmet. svetnik Belle, kmet. inženirja Zidanšek in Koprivšek, živ. inštruktor Zupanc, živinozdravnik Uršič in

drugi so že nekaj let smoteno delovali na to, da se v ta okoliš vpelje in razmnoži muredolska goveja pasma, ki se je spoznala za ta kraj najbolj primerno. Ko se je v okolici že razmnožilo primerno število čistokrvnih plemenih krav, so se leté strokovnjaško izbrale in vpisale v poseben vodovnik, ki se vodi z največjo natančnostjo in šteje danes okoli 100 prvovrstnih plemenih krav. Čistokrvna razmnožitev te pasme se torej strogo nadzoruje. To smoteno stremljenje glede razširjenja te lepe goveje pasme so vrli kmetje tega okoliša prav radi podpirali tako da so se že dosegli krasni uspehi. Lepe, čistokrvne živine se je namnožilo že toliko, da je bilo kmetijski podružnici mogoče, prireditel dne 8. 1. m. ogled plemenskih bikov, krav in telic. Privredlo se je na ogled 81 krav, 32 bikov in 22 telic. Vsa ta živina je vpisana v vodovniku. Došlo je tudi jako mnogo občinstva, vmes dosti kupcev in vsi so bili naravnost presenečeni nad prelepo živino. Predsednik podružnice, kmet. svetnik g. Belle, je pozdravil zbrane živinorejce in z veseljem povdarjal krasni uspeh večletnega smotrenega dela. Inž. g. Koprivšek je obrazložil, kako se nadzoruje razmnožitev živine glede na čistokrvnost in uporabnost. Potem se je živina presojala po ocenjevalni komisiji in tej presoji je sledilo občinstvo z izrednim zanimanjem. Kmetijski strokovnjaki, med njimi šef kmet. oddelka g. Sancin in g. kmet. svetnik Pavlin iz Ljubljane, so se izrazili o razstavljeni živini izvanredno pohvalno in kupcem je prelepo blago tako ugajalo, da bi bili najraje vse pokupili. G. svetnik Pavlin je v laskavih besedah čestital prirediteljem na krasnem uspehu in jih vzpodbujal k nadaljnjemu delovanju v prilog domači živinoreji. Vrli živinorejci so bili prav veselo razpoloženi, ko so videli, kako lepe sode je rodilo njihovo delo. Zdatna prispevka kmetijske uprave in okrajnega zastopa celjskega sta pripomogla, da so dobili majhne vsi živinorejci prav lepe denarne nagrade. Posebno krasne krave so razstavili: kmetijska šola, Krolčič M., I. Cater, I. Kačičnik, J. Slomšek, najlepše bike in sicer kar štiri, med njimi dva prava orjaka po osem let stara, pa Blaž Urlep. Naj bi nad vse ugodni uspeh te prireditve bil vrlim šentjurčanom v zadoščenje in vzpodbudo, da bi tudi v prihodnje enako vneto delovali v prid domače živinoreje. Strokovnjaki so prišli ravno ob tej razstavi do prepričanja, da bo v prihodnje povsem nepotrebno, uvažati muredolsko plemensko živino iz tujine, ker jo imamo v najboljši kakovosti doma in to riznanje budi posebno šentjurskim živinorejcem v ponos!

TEDENSKI SEJEM V ZAGREBU.

Na zadnjem zagrebškem tedenskem sejmu se je opazalo veliko zanimanje čehoslovških in italijanskih trgovcev zlasti za našo plemensko živino. Sejem je bil zelo dobro obiskan tudi od domačih kupcev. Živine je bilo prignano zelo veliko.

Največ je bilo prigananih na sejem volov, osobito bosanskih. Kupovali so jih zlasti Čehoslovaki in sicer malajše blago za pitanje. Za enega junca, težkega približno 3 in pol metrcentov, se je plačalo 5000 dinarjev. Poprečna cena juncev je bila: 1 kg žive teže po 13.50 do 15 dinarjev.

Prvorazrednih pitanih volov je bilo zelo malo prigananih, plačevalo se jih je po 16 do 17 dinarjev, dočim so se drugorazredni plačevali po 14–14.50 din.

Bosanski voli so se plačevali po 9, 11, 11.50, 12 in 13 din. 1 kg žive teže.

Krav je bilo tudi precej na sejmu. Kupovali so jih zlasti Italijani za rejo. V Italijo je bilo prodanih največ brjnih krav in lepih telic. Italijani so plačevali krave po 6000 do 6500 dinarjev. Telice so se prodajale 1 kg žive teže po 14.50 do 15.25 din.

Teletom je cena znatno poskočila. Telet je bilo zelo malo na sejmu, pa je radi tega vladal pravi naval kupcev, da so si zasigurali vsaj par komadov. Največ telet so pokupili Italijani. Cena je bila zelo visoka. Italijani so plačevali teleta, težka 50 kg, po 2500 din. Dnevna cena je bila za 1 kg žive teže 23.50 do 26 din.

Konjev je bilo mnogo na sejmu, samo kupcev je bilo malo. Pri konjski kupčiji se precej pozna padec lire, ker radi njega italijanski trgovci ne kupujejo naših konjev v taki množini, kakor poprej. Težki konji so se prodavali po 12.000 do 15.000 din., lažji pa po 5000 do 10.000 din.

Konje za klanje so nakupili v večjem številu trgovci iz Avstrije. Cena takim konjem je bila za 1 kg žive teže 5 do 7.50 din.

Svinj je bilo pripeljanih v manjšem številu iz Srbije in Srema. Vsled drage vozarine na železnici je nastala precejšnja razlika v ceni med domačimi in sremskimi svinjami. Debele sremске svinje so se prodajale po 27.50 din. 1 kg žive teže, dočim so se prodajale domače iz okolice Zagreba po 25 din. 1 kg žive teže.

Krna. Seno se je prodavalo po 75–115 din. metrcent, detelja pa po 115–145 din.

VRTNICA PO VSTAJENJU.

Kaj veselo in ponosno se že ozirajo po svojih vrtnicah, ki so dobro prezimile. Prirezal si jim že krene, postavil jim dovolj močen in visok kolek ter nanj privezal debelece, pa tudi vse vejice pri mladi vrtnici (pri starejši vrtnici tu in tam), da jih braniš pred viharjem — poškodovanju — ali celo zlomljenju.

Marsikatera zelena vejica z živimi očmi se je morala pri obrezovanju skrajšati na tri oči, mogoče odstraniti popolnoma. Imaš na vrtu divjaka, katerega preteklo leto nisi okuliral, poberi odrezano vejico z živimi — še spečnimi očmi. Pokrij jo v samoinem senčnem kraju z zemljo — še bolje s peskom ter potrpi, da divjak ozeleni le ne-

koliko. Lahko ga sedaj že okuliraš z živimi — še spemimi očmi odrezane vejice in rano si vzgojiš vrtnico.

Ta nasvet sem sicer že dal svojčas, ko sem pisal o okuliranju vrtnic sploh, a ti ga še enkrat dam pismeno, da ga ne zabiš.

Ne zabi pa tudi svojih drugih na vrtu stojećih gojenk. Toliko časa ti preostane gotovo pri vseh tvojih drugih opravilih in skrbih, da se včasih ozreš nanje, kako se počutijo, kako se jim godi. Kaj rado se v spomladi spreminja vreme. Sedaj je lepo in toplo, sedaj deževno in snežno. Oboje vreme vrtnici ugaja. Ona ljubi tople, ljubi pa tudi vlago ali vlažnost. Kar vrtnici ne ugaja, so spomladanski mrzli, suhi vetrovi, ki jo zatrujejo v pogajanju novih mladik in če dolgo trajajo, radi posuše zadnjo ali pa zgoraj prvo oko na vejici. V nižjih krajih se teh dolgo trajajočih — mrzlih ter suhih vrtnic škodljivih vetrov ni toliko bati, pač pa v višjih legah in tam gojiteljica dobro ter previdno ravna, če pusti pri obrezovanju na vejicah sprvega 4 do 5 oči. Kadar pa je čas mrzlo suhega piša že bolj potekel, doreže na 3 oči. Ta čas bo gojiteljica vrtnic bolj ali manj iz vsakoletnih izkušenj lahko sama zadela.

Neredko postane vsled dolgotrajno deževnega vremena v dolinah in snežnega v gorah mrz in — kaj sedaj?

Ne ustraši se!

Ogrni vejice ali krono vrtnice s toliko papirjem ali s cunjami tako, da papir in cunje privežeš nad in pod vejicami ali krono. In to bo zadostovalo, da obvaruješ vrtnice pred mrzom.

Na ta način kaj lahko ogrneš svoje gojenke in še lahkeje ko pride mrz, odstranimo ogrinjalo. V slučaju pa, da je radi prevelike krone nasvetovano pokritje nemogoče, mirno prepusti vrtnico svoji usodi.

Zemlja ima spomladi neko posebno moč: izvleči, ter popravi, kar je mrz prižadjal.

Samo ob sebi je razumljivo, ako je v spomladi huda suša da priskrbiš svojim gojenkam z zalivanjem vlage. Če pa prideneš kakor sem omenil zadnjič polovico gnojnice, jo tudi ob enem pognojš. Nikakor ne zane-marj zalivati onih vrtnic, ki so bile presajene spomladi. Ne zalivaj samo njihovih korenin, ampak polivaj z vodo tudi stebelce ter vejice, da jo ohraniš svežo in za rast zmerno.

Kakor hitro so enkrat nove mladike, treba jih bo čistiti raznih gosenic — hroščev. To delo bo treba nadaljevati ne le do časa, ko se razveseliš razvite cvetke, ampak vedno. Zalezuj posebno ono gosenico, o kateri sem že pisal v št. 40 »Gospodarja«, ki se izleže v vejici sami. Kakor hitro oveni pežna vejica, povesi svojo glavico ter popek, oglej si jo.

Na črnih pikicah ali zabodljajih, kakor bi jih našel zabodla zlobna roka š šivanko, zasačiš enega najkujših sovražnikov vrtnic. V teh zabodljajih se nahajajo že rumene jajčice, ki jih je zlegla neka muha — takozvana rožna osa.

Jajčice izreži z ostrim nožem ter pokončaj gosenico, ki živi v vejici sami.

Ako pa se je že zajedla gosenica v vejico, odstrani taisti del vejice. Tem potom se reši še vsaj nekaj oči, iz katerih zamorejo prirasti nove mladike.

Kakor nad zemljo, je vrtnica zalezovana tudi pod zemljo v koreninah samih.

V koreninah samih jo zalezuje krtica ali rojka. Izpodjeda jej koreninice, gre jej na srce. Prides torej tej sovražnici vrtnice na sled, ki zamore najmočnejšo vrtnico uničiti v kratkem času, položi v njen podzemeljski hod (luknjo) in blizu vrtnice cunj, dobro namočeno v petroleju. Te vonjave krtica ne more prenesti in bo ali nehala, ali ne bo prišla s svojim uničevalnim delom. Tudi karbid kaže uložiti v podzemeljsko pot te vrtnice hudodelke, ker se karbid v vlažni zemlji počasi razkrajja ter žival prežene. V past ti pač ne gre hitro ter sigurno in predno se ulovi, je že dokončala svoje hudodelstvo.

Tako oskrbuj vrtnico po njenem vstajenju, da se veseli njene rasti ali razvitka ter njenga cveta, kadar ti je cvetela, jo zopet prireži na tri oči. (Pozdrave — samostanski vrtnar in prihodnjič dalje).

2ITNI TRG.

Veliko oviro v trgovini z žitom tvori pomanjkanje denarja, ki postaja vedno bolj občutno. Velike količine žita ne more nihče prodati, razen na dolg, ker niti velike žitne trgovine ne razpolagajo z gotovino. Največ žita se je še prodalo na zagrebški borzi, dočim je promet v Novem Sadu, Osijeku, Subotici in drugih glavnih tržiščih popolnoma zastal.

Moka. Banatski in slavonski mlini so ponujali večje količine moke boljše vrste. Cena je bila v začetku za nularico po 573 din. za 100 kg, pozneje pa je padla na 550 dinarjev.

Pšenica. Kmetje iz Vojvodine, glavni producenti pšenice, vsled nizke cene ne nudijo večjih količin v prodajo, ampak čakajo, da se bodo cene dvignile. Zato se je dobila na tržiščih samo slavonska in mačvanska pšenica, ki pa v kakovosti zaostaja za vojvodinsko. Prvič se je pojavila na žitnem trgu letos pšenica iz Slovenije. Cene bački in slavonski pšenici so se kretale od 350 do 360 din., dočim je bila pšenica iz Slovenije znatno dražja in sicer 375 do 380 din. za 100 kg.

Koruza. Promet s koruzo ni postal nič živahnejši, kakor je bil v prejšnjem tednu. Zdrava stara koruza se je ponujala po 260—265 din. za 100 kg, postavljena na postajo v Bački; koruza iz Srema je bila dražja, 270—275 din. za 100 kg. Živahna je bila trgovina z novo koruzo v klasju, ki se je prodajala po 150—160 din. za 100 kg.

Oves je še nadalje padel v ceni. Promet pa vkljub temu ni postal nič živahnejši. Slavonski in bosanski oves se je nudil po 237 din., toda kupecv ni bilo. Na zagrebški žitni borzi se je pa oves ponujal po 260 din. za 100 kg.

Otrobi so se pojavili v večji količini na trgu. Drobnejše vrste so se prodale po 160 din. skupno z vrečami.

Fižol se prodaja največ iz Slovenije, ki ga direktno izvažajo v Italijo in Francijo. Na Hrvaškem in v Srbiji je cena fižolu znatno padla. Slabije vrste so se prodajale po 450 din., boljše pa po 700 din. Na trgovino s fižolom je neugodno vplivalo dvigovanje vrednosti dinarja.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 84.50—85.50 D, 100 francoskih frankov stane 520—525 D, za 100 avstrijskih kron je plačati 0.12—0.1250 D, za 100 češkoslovaških kron 255—257 D, nemška marka ne notira, za 100 laških lir 392—394 D. V Curihu znaša vrednost dinarja 6.55 cent. (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja ista.

Dopisi.

Šoštanj. Iz Šoštanja nam poroča somišljenik: Neko orjunske človeče se je drznilo v predzadnji številki »Orjuna« sramotiti našega občespoštovanega, za napredek ljudstva vnetega in delavnega g. kaplana Grila. Sumniti ga narodnega izdajstva, češ, da zabaja g. Gril v Woschnaggovo hišo in se vozi z njegovim avtomobilom. Smešno! Čudne pojme o narodni zavednosti mora imiti ta otročji dopisunček, če takšna isto po »dobrih večerjah in avtomobilih.« G. kaplanu za te udobnosti menda vendar ni nevoščljiv? Čudno samo to, da se je n. pr. gospa Rihatričeva vozila z istim avtomobilom in vendar je bila ta »narodna izdajalka« kumica orjunskega prapora. Narodni izdajalec je vsekakor tudi starosta tukajšnjega Sokola br. Martin Vrečko, ki se je bil žal tako daleč spozabil, da se je istočasno z gospo Rihatričevno vsedel v Woschnaggov avtomobil. Kaj naj še le rečemo o veledemokrati in oberorjuncu Rihatriču, katerega odnosi do »pangermana« Woschnagga morajo biti pač jako tesni, ker ga je zaprosil za posojilo, s katerim je mogla gospa kumica ob razvitju prapora pokazati svojo darežljivost? Da so šoštanjski orjunci brez dvoma narodni, kdo bi to tajil? Saj vendar naj-izrazitejši med njimi z raznimi gospicami ob gotovih urah in krajih občujejo v blaženi nemščini. Res nismo vedeli prej za ta nov način narodnega udejstvovanja. In pri vsem tem naj se še čudimo, zakaj v Šoštanju »vse dirja v Orjuna« in naval je takšen, da se člani pred poštenim človekom sramujejo priznati, da so orjunaši. Ta čut sramote nam je tem bolj neumljiv, ker so ravno njihovi junaški čini ob priliki razvitja prapora očitni den dokaz, da tudi organizirane barabe včasih lahko pridejo do zgodovinske veljave. Se poznamo, orjunci, kaj? Molčali smo dosedaj o vseh teh vaših početjih, ki pa še docela nismo vseh navedli. Ali vi ste nas s svojim brezstidnim napadom na našega vnetega dušnega pastirja sami izzvali, da vam povemo, kar vam gre. Pripravljeni smo prihodnjič, če treba, vas počastiti še z nekaterimi dišečimi cvetkami vaše čedne orjunske manire. Ponarejeni podpisi ob priliki nameravanega misijona, zakonska zvestoba dičnega orjuna, podrite peči, nočna razgrajanja, pretepi, divje izzivanje procesije, zlasti pa izredna zakonska ljubezen, izražena v klofutih in pretepanju boljše polovice niso brezpredmetne govorice v šoštanjski javnosti. Zdravo!

MALA NAZVANILA

Sadna drevesca se zopet dobe pri M. Hudelist v Mariboru, Ruška cesta 15 1088

Učeneo se sprejme takoj iz poštene dobre hiše ne čez 16 let starega, pri Franjo Cviliak, medicinar, svečar in slaščičar v Slov. Bistrici. 1084 2-1

Sedlarski pomočniki se sprejmejo v trajno delo pri Francu Repič, Ljubljana, Kolezijska ulica 18. Ponudbe je poslati na naslov. 1080 4-1

Sadna drevesca, jabolke in hruške ter 1—2letne prvovrstne sadne divjake, oddaja drevesnica Petra Korman v Skaljah, pošta in železniška postaja Velenje. 1087 2-1

Lepa hiša z velikim vrtom v mestu v bližini cerkve, se prodaja za 400.000 D. Plačalni pogoji lahki. Vpraša se od 2. do 5. ure pop. Ob bregu 24, Maribor. 1086

Lepo posestvo tik okrajne ceste, 3 minute od jareninske cerkve, na prodaj. Meri nad 22 orolov. Prvovrsten travnik, dobre njive, lep vinograd. Oglase sprejema: Dan. Spricaj, Jarenina. 1085

Hlapec, star nad 30 let, se sprejme ob novem letu k dvema konjama in par glav govede na deželi. Prednost ima oni, ki rad vozi. Oskrba in plača zelo dobra. Ponudbe prevzame Jože Snuderl, Maribor, Mlinska ul. 24. 1081

Prodajam posestvo, 15 minut oddaljeno od postaje Celje, obstoječe iz ene stanovanjske hiše, ene hiše z gostilniško koncesijo in trafiko, vrta za zeljšče in male njive. Na upravo »Slov. Gospodarja.« 1083 3-1

Kdo? Ukradena mi je bila v času od julija do septembra 1. l. rabljena železna tehnica — Stangenwage — in velik zavor za voz. Kdo mi od ukradenih reči ali nabave istih more dati pozitivne podatke, dobi nagrado. Kupec omenjenih reči se naj oglasi pri meni, da se izogne neprijetnostim. — I. Posch, trgovec, Maribor, Koroška cesta 20. 1082

Nekaj odgovora. Iz Brezice poročajo: V »Napreju« št. 175 z dne 11. 10. 1923 dolži nepoznani pisec podpisano društvo nepravilnega postopanja ob priliki požara dne 3. t. m. na Črncu pri Brezicah. Odgovarjamo sledeče: Dne 3. t. m., okoli 10. ure zvečer, je udarila med hudo nevihto strela v šupo g. Baraga na Črncu. Šupa, lesena in napolnjena s senom, je bila takoj v plamenu, vsled česar je bilo vsako gašenje vrez uspeha. Nevarnost za sosedna poslopja ni obstojala, ker so isti primerno oddaljeni od gorišča; iskre bi se z lahkoto pogasile z zajemalko vode. To je ugotovil na licu mesta došli naš načelnik in drugi gasilci, ki so se peljali naprej s kolesi. Članstvo je v polni opremi čakalo v Gasilnem domu na vprego. Naše društvo je že lansko leto vložilo prošnjo na okrajno glavarstvo, da obvesti vse sosedne občine o sklepu odborove seje, ki se glasi: Podpisano društvo stopi pri oddaljenejših požarih v akcijo še le takrat, ako nam iz ogrožene vasi pošljejo vprego. Povod za navedeni sklep odbora je bil požar v Bukošeku leta 1921. Naše društvo se je udeležilo gašenja, ki je trajalo do 11. ure v noč. Vprego, katero smo dobili še le po ostrem prekanju v Brezicah, smo odposlali po prihod do gorišča takoj domov, ker so bili konji hudo vpehani in mokri. Po storjenem delu smo prosili tamkajšnjega župana, naj nam preskrbi vprego, da spravimo naše orodje zopet domov. Isti pa je v spremstvu orožnika hodil po vasi polni dve uri, predno je dobil človeka, da j zapregel. Med tem pa je moralo stati članstvo vso premočeno na prostem in to v mrzli jesenski noči. Na druga kleveta pisca ne bomo niti odgovarjali. Kako pa misli ljudstvo o nas, vemo mi prav dobro: mnenje omenjenega pisca pa še ni mnenje ljudstva. — Prostovoljno gasilno društvo v Brezicah.

Kostanjeva in hrastova taninska drva

ponudite proti takojšnjemu plačilu trdki Kupnik, Podpiat. — Istotam dobi službo starejši vrtnar. 1079

Za dolge in puste zimske večere kupujte knjige

„Cirilove knjižnice“ Dosedaj izšlo 7 knjig.

Dobite jih po zelo nizki ceni v prodajalni

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

Pietarje izurjene sprejme proti dobri plači od komada Pietarna v Strnišču, Slovenija r. z. z. o. z. Stanovanje preskrbljeno. Delo stalno. 1028

Na prodaj so suho cepljene trte in sicer najbolj rodovitne prve vrste. V zalogi je tudi v koreninjeni divjak Riparia Portalis in Göthe št. 9. Kdor si želi lepe in močne trte naročiti, naj se takoj oglasi pri Francu Slodnjak, trtnar, pošta Jursinci pri Ptuj. Za odgovor naj se priloži znamka. 1058 4-1

Majar s petimi delovnimi močmi se sprejme blizu Maribora, Lininger, Koroševa ul. 32. 1057 2-1

Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj

Opeke
vseh vrst

Apno

Cement

Premog

Opekarna
JAKOB MATZUN, Ptuj

Proda se nekaj panjev čebel s satovjem in paviljoni. Fran Sumenjak, posestnik, Jarenina. 1023 4-1

Proda se umetni mlin na stalni močni vodi, pekarna v branjarju in gospodarsko poslopje z svojo električno lučjo, štirje vrtovi. Proda se pekarna z dvema vrtoma tudi posebej. Pridela se 11 hl vina in 28 hl jabolčnika. Košnje za eno govedo, cena ugodna. Naslov v upravnistvu. 715

Kupim nekaj vagonov zdravih hmelovk (drogov), dolgot 7—9 m. Cenjene ponudbe na upravo lista. 982 4-1

Sadno drevje, breskve, divjaki. Ameriški ključ, cepljeno trje nudi Dolinšek, št. 11 pri Velenju. 1009

Safarja, zanesljivega, energičnega, delavnega ter oženjenega, sprejme za takoj pod ugodnimi pogoji Fric Zemljic, velevisnogradnik, Ljutomer. Ponudbam naj se po možnosti priloži poleg prepisov spričeval tudi slika. 3-1

Cepljene trte v koreninjeni divjakov in sadna drevesca vseh najbolj rodovitnih in priporočljivih vrst oddaja še sedaj v jeseni po ugodni ceni dobro in zanesljivo blago. Za pismen odgovor je treba priložiti znamke. Alojz Grabar, posestnik in trtnar, Zagorci, pošta Jursinci p. Ptuj. 1033 4-1

Proda se nekaj panjev čebel s satovjem in paviljoni. Fran Sumenjak, posestnik, Jarenina. 1023 4-1

Brzjavne droge in trame

v vsaki množini franko vagon Slovenija, kupimo in prodamo ponudbe pod: »Lombardija« na Anončni zavod Drago Beseljak, in drug, Ljubljana, Sodna ulica 5. 1002 3-1